

Motion till riksdagen 2021/22:2548

av **Jonas Andersson i Skellefteå m.fl. (SD)**

Anhöriginvandring

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att begränsa rätten till familjeåterförening och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avskaffa den nya möjligheten till snabb anknytning för skyddsbehövande och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att begränsa definitionen av en familj till miniminivån och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om krav på integrationsåtgärder och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avskaffa undantagen från försörjningskraven och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att begränsa undantagen från försörjningskraven för skyddsbehövande och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avskaffa det särskilda undantaget från tremånadersregeln för vidarebosatta och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa försörjningskrav för all anhöriginvandring och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skärpta försörjningskrav vid anhöriginvandring och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa krav på heltäckande sjukförsäkring vid anhöriginvandring och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om krav på hederlig vandel för anhöriginvandring och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förbjuda anhöriginvandring till utanförskapsområden och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stoppa missbruk av anhöriginvandring och tillkännager detta för regeringen.

14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skärpa bestämmelserna om brusten anknytning och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skydd för utsatta personer och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om särskilt skydd för barn i anknytningsärenden och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en begränsning av möjligheten till anhöriginvandring för unga vuxna och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utökade DNA-tester för att styrka släktskap och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om oanmälda hembesök i fråga om anhöriginvandring och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om återförening i hemland eller tredjeland och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om särskilda förenklade regler för återvandrande svenska medborgares familjer och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Det finns tillfällen då familjer splittrats eller ny kärlek uppstått över nationsgränser. Som ett familjevänligt parti ser Sverigedemokraterna det givetvis som önskvärt att var och en får leva nära sina närmaste familjemedlemmar. Invandringen till Sverige är dock sedan större delen av ett århundrade reglerad, och så bör det förbli. All anhöriginvandring och familjeåterförening bör därmed omfattas av, och följa, ett väluppbyggt regelverk. En grundförutsättning i detta regelverk är att anhöriginvandringen inte på ett orimligt sätt ska belasta svenska skattebetalare, leda till våld i relation eller leda till ett ökat utanförskap. En annan är att familjebanden är tillräckligt nära och att de kan styrkas. Missbruk måste beivras.

Rätten till familjeåterförening

Begränsa rätten till familjeåterförening

Som suverän stat har Sverige rätt att på egen hand besluta om vilka utlänningar som ska få invandra, i synnerhet som anhöriga till personer bosatta här. Samtidigt har vi bundit oss att följa internationella konventioner och EU-lagstiftningen, vilket medför vissa minimikrav. Dessa tar främst fasta på skyddsbehövandes rätt till familjeåterförening. Givet det svåra integrationspolitiska läget i Sverige, med omfattande utanförskap, och givet den massinvandring som skett till vårt land de senaste åren, är det dock viktigt att rätten till anhöriginvandring anpassas till den miniminivå som är möjlig i förhållande till vad vi åtagit oss. Sverige kan inte, och ska inte, vara mer generöst än vad som krävs.

Detta innebär i huvudsak att den svenska utlänningsrätten anpassas till minimikraven i EU:s familjeåterföreningsdirektiv (2003/86/EG). Utlänningar som beviljats uppehållstillstånd i Sverige på grund av skyddsskäl ska därmed endast kunna utgöra anknytningsperson om de är konventionsflyktingar. Andra grupper av skyddsbehövande,

såsom alternativt skyddsbehövande, eller personer som beviljats uppehållstillstånd på grund av synnerligen ömmande omständigheter eller andra grunder, ska inte ha rätt till familjeåterförening.

Detta förslag skulle innebära en direkt minskning av migrationsflödet till Sverige men också sända klara signaler om att Sverige nu anpassar sig till en mer normal västerländsk migrationspolitik.

Avskaffa den nya möjligheten till snabb anknytning för skyddsbehövande

När den tillfälliga lagen (2016:752) löpte ut den 19 juli 2020 permanentades delar av dess bestämmelser i den normala utlänningslagen (2005:716). Bland de bestämmelser som berördes fanns reglerna om så kallad snabb anknytning, alltså när en utlänning vill flytta till Sverige i syfte att gifta sig eller påbörja ett samboförhållande med en person bosatt här. Under den tillfälliga lagen hade skyddsbehövande inte rätt till familjeåterförening i dessa fall utan endast i förhållanden som var väletablerade redan i hemlandet. Anledningen var att man ville anpassa svensk utlänningsrätt till miniminivåerna i EU-rätten.

I Migrationskommitténs betänkande kring den framtida utlänningsrätten (SOU 2020:54) föreslogs att dessa bestämmelser skulle permanentas. Regeringen motsatte sig dock detta, och genomförde i juni 2021 istället nya regler som gjort att även icke-etablerade förhållanden kan ligga till grund för familjeåterförening, något som kallats för Tinderlagen, eftersom det genom regeringens förslag skulle vara möjligt med familjeåterförening även för nyetablerade och tämligen kortvariga relationer.

Regeringens argument var bland annat att dessa regler var nödvändiga i vissa undantagssituationer, i synnerhet när det gällde hbt-personer, som varken kunde gifta sig eller ingå samboförhållanden i hemlandet. Flera remissinstanser påpekade dock att detta inte stämde. Regeringen gick också emot sin egen bedömning när den tillfälliga lagen infördes 2016, då det hette:

Ett par kan ha tvingats dölja sitt samboförhållande beroende på att det inte har accepterats i den kultur de levtt i. Detta hindrar inte att ett samboförhållande kan ha förelegat. Vid prövningen av om ett samboförhållande förelegat ska en helhetsbedömning göras utifrån omständigheterna i det enskilda fallet. Att paret t.ex. haft tillgång till två olika bostäder utesluter inte att de kan vara sambor (jfr NJA 1994 s. 256).¹

Sverigedemokraterna anser att Sveriges migrationspolitik måste anpassas till den absoluta miniminivån enligt folkrätten och EU-rätten. Därmed fanns ingen anledning att gå utöver Migrationskommitténs förslag i detta avseende. Vi föreslår att skyddsbehövande alltså inte ska ha rätt till familjeåterförening om det rör så kallad snabb anknytning. Endast väletablerade och seriösa familjeförhållanden ska kunna leda till familjeåterförening.

Begränsa definitionen av en familj till miniminivån

En annan anpassning till minimikraven, som de är uttryckta i familjeåterföreningsdirektivet, gäller möjligheten för en förälder att hämta hit ett barn som redan har en förälder i hemlandet. Direktivet öppnar i dessa fall för att medlemsstaterna begränsar möjligheten till familjeåterförening. Om en konventionsflykting som bor i Sverige har

¹ Prop. 2015/16:174 s. 50.

ett barn i utlandet, ska barnet endast kunna anhöriginvandra till Sverige om konventionsflyktingen har ensam vårdnad om barnet. Om så inte är fallet, och barnet istället bor tillsammans med en annan vårdnadshavare i hemlandet, bör barnet istället stanna där med den vårdnadshavaren.

Detta innebär att barns bästa sätts i första rummet och att barn inte slits upp från sina rötter i onödan. Det bryter också den kedja av anknytning som annars hade uppstått, när den andra vårdnadshavaren ansöker om tillstånd för att återförenas med barnet som flyttat till Sverige.

Kräv integrationsåtgärder

Slutligen bör direktivets möjlighet att ställa krav på fullföljda integrationsåtgärder utnyttjas. Det bör alltså ställas krav på att en konventionsflykting följer vissa lagstadgade integrationsåtgärder, såsom språkundervisning, samhällsorientering och andra åtgärder. Detsamma bör förstås även gälla utlänningen som anhöriginvandrar. I nuläget saknar Sverige i stort sådana åtgärder i någon större utsträckning, varför frågan bör utredas vidare. Det kan inte längre betraktas som rimligt att Sverige trots svåra integrationsproblem och splittring, inte ställer krav.

Skärpta krav för anhöriginvandring

Avskaffa undantagen från försörjningskraven

Försörjningskrav på vissa anhöriginvandrare infördes så sent som år 2012. Sverige var då det enda landet i EU som inte ställde några sådana krav. Samtidigt fanns det så många undantag från kraven att fler utlänningar undantogs än omfattades. I och med den tillfälliga lagen 2016 kom försörjningskraven att omfatta fler. Detta var ett positivt steg i riktning mot en mer realistisk och ansvarsfull migrationspolitik, men inte alls tillräckligt. Dessutom urholkades reformen när den tillfälliga lagen förlängdes 2019 och flera grupper återigen undantogs från försörjningskraven.

I och med att den tillfälliga lagen löpte ut i juli 2021 återvände Sverige i stort till den problematiska situation som rådde före 2016, med en rad generösa undantag från försörjningskraven för en stor del av anhöriginvandringen. Konsekvenserna för det växande utanförskapet i vårt land är tydliga.

Sverigedemokraterna föreslår istället att så många av undantagen från försörjningskraven som möjligt ska avskaffas. Det innebär i detta fall att anhöriga till såväl svenska medborgare som EES-medborgare bör omfattas av försörjningskraven, oavsett om förhållandet är väletablerat eller ej. I och med EU-rätten måste svenska medborgare och EES-medborgare likställas i detta avseende, och även om svenska medborgare bör prioriteras i svensk utlänningsrätt är det rimligt att även en svensk medborgare kan försörja sina anhöriga.

Begränsa undantagen från försörjningskraven för skyddsbehövande

I enlighet med familjeåterföreningsdirektivet bör konventionsflyktingar undantas från försörjningskraven endast om en ansökan om familjeåterförening inkommer inom tre månader från att de förklarats vara flyktingar. Det ska även krävas att familjeåterförening inte kan ske i ett annat land som flyktingen eller dennes familj har anknytning till. Detta

står alltså i motsats till dagens ordning, då det krävs att hela familjen har anknytning till ett tredjeland för att försörjningskravet ska gälla.

Inget särskilt undantag från tremånadersregeln för vidarebosatta

I och med regeringens ändringar i utlänningsrätten efter den tillfälliga lagen fick utlänningar som tagits emot i Sverige inom ramen för ett beslut som regeringen har meddelat om överföring av skyddsbehövande till Sverige (vidarebosättning), så kallade kvotflyktingar, ett utvidgat undantag från försörjningskraven. Den särskilda period på tre månader, då skyddsbehövande under vissa omständigheter undantas från försörjningskraven, räknas nu inte från att tillstånd beviljas utan först från ankomsten i Sverige. Följden blir att fler vidarebosatta omfattas av undantaget.

Vidarebosatta har länge varit en prioriterad grupp i svensk utlänningsrätt, eftersom de varit bland de mest utsatta av alla migranter. Sverigedemokraterna ansluter sig till detta synsätt, som kan fungera väl i en framtida, ordnad migrationspolitik. Men precis som Migrationskommittén skrev i sitt betänkande inför regeringens ändringar, är det också en grundläggande princip att hålla ihop familjer vid vidarebosättning och motverka familjesplittring, varför det torde vara ovanligt att någon form av splittring som skulle leda till ett behov av undantag skulle uppstå. Bland annat av dessa skäl ansåg kommittén det tillräckligt att gruppen erhöll samma undantag från försörjningskraven som konventionsflyktingar.

Sverigedemokraterna anslöt sig då, liksom nu, till detta förslag, med betoning på att Sverige, återigen, inte ska avvika från en internationell miniminorm. Dessutom är en stor del av de vidarebosatta inte heller konventionsflyktingar, och bör enligt vad som anförts ovan överhuvudtaget inte ha rätt till familjeåterförening, särskilt inte under mer generösa villkor. Sammantaget innebär detta att vidarebosatta inte ska få något särskilt undantag från reglerna om familjeåterförening.

Inför försörjningskrav för all anhöriginvandring

Även om vissa begränsade former av försörjningskrav införts sedan 2010 i svensk rätt, omfattas andra delar överhuvudtaget inte av någon form av försörjningskrav. Anhöriga till arbetskraftsinvandrare är en sådan grupp. Denna grupp har sedan reglerna för arbetskraftsinvandringen liberaliserades 2008 ökat från mindre än en tiondel av all anhöriginvandring till Sverige, till över en tredjedel. Att försörjningskraven för att erhålla arbetstillstånd är så lågt satta att arbetskraftsinvandrare själva riskerar fattigdom framgår av Sverigedemokraternas motion om arbetskraftsinvandringen.

Det är förstas orimligt att arbetskraftsinvandrare ska kunna hämta familjemedlemmar till Sverige utan att kunna försörja vare sig sig själva eller dem. Samma försörjningskrav som gäller övrig anhöriginvandring bör därmed gälla anhöriga till arbetskraftsinvandrare.

Det kan i sammanhanget noteras att Utredningen om arbetskraftsinvandring i sitt delbetänkande Ett förbättrat system för arbetskraftsinvandring (SOU 2021:05) föreslagit just detta, och därmed anslutit sig till vad Sverigedemokraterna föreslagit i många år. Sverigedemokraterna förutsätter att regeringen snarast genomför detta förslag.

Skärpta försörjningskrav vid anhöriginvandring

I dagens försörjningskrav ingår att anknytningspersonen har stabila, regelbundna och tillräckliga försörjningsmedel för sig själv och för sina familjemedlemmar. Vidare ska

anknytningspersonen kunna uppvisa en bostad som anses adekvat för en familj av jämförbar storlek. Sverigedemokraterna ser positivt på att dessa försörjningskrav nu permanentats i svensk utlänningsrätt, men anser också att de inte alls är tillräckligt långtgående för att på allvar kunna motverka utanförskapet och garantera att anhörig- invandrare inte blir en belastning på det svenska samhället.

Inkomstkravet, det så kallade förbehållsbeloppet vid utmätning av lön, är exempelvis så lågt satt att en anhörig redan vid ankomsten kan befinna sig i risk för fattigdom enligt SCB:s normer och därmed kan leva i ett faktiskt utanförskap. Redan vid införandet av detta krav uttrycktes att det nämnda förbehållsbeloppet snarare gällde en sorts nödsituation och inte en långsiktigt hållbar normal levnadsstandard.

Den låga nivån innebär också per definition att den anhörige har en lön som med råge understiger gängse kollektivavtalsenliga ingångslöner. Detta skapar inga goda förutsättningar för integration och innebär en belastning på samhället, särskilt som den invandrande utläningen har rätt till hela välfärdssystemets alla tjänster redan från början.

Slutligen gäller inte försörjningskraven vid förlängning. Detta innebär att utläningen kan bli av med sin försörjning direkt efter ankomsten, leva på försörjningsstöd eller andra bidrag, vara samhället till last och ändå få stanna i landet när det blir tid för förlängning. Att utanförskapet och ojämlikheten i samhället växer som en följd av detta torde vara uppenbart.

Sverigedemokraterna anser således att regelverket måste skärpas. Inkomstkravet måste höjas till en sådan nivå att utläningen inte löper någon risk för fattigdom eller social utestängning, att inkomsten åtminstone motsvarar en normal minimilön och att det gemensamma hushållet kan betraktas som självförsörjande efter att utläningen kommit till Sverige. Vilken närmare nivå detta ska bestämmas till måste utredas i särskild ordning, precis som det ursprungliga försörjningskravet en gång utreddes.

Vidare måste det också betraktas som orimligt att försörjningskravet ska kunna uppfyllas med hjälp av olika former av sociala bidrag och stöd från det allmänna, såsom bostadsbidrag eller bostadstillägg. Om en anknytningsperson behöver sådan hjälp för att klara sitt dagliga leverne bör det snarare tagas till intäkt för att denne inte bör utgöra anknytningsperson. I regel bör endast en regelbunden inkomst av arbete eller kapital, eller vissa derivat av dessa såsom pension, kunna räknas.

Slutligen ska försörjningskraven även gälla vid förlängning. En anhörig som under vistelsen inte längre är försörjd, vare sig genom eget arbete eller av sin anhörige i Sverige, bör alltså enligt huvudregeln återvända hem till hemlandet istället för att fortsätta leva i fattigdom och utanförskap i Sverige.

Inför krav på heltäckande sjukförsäkring

Utöver vad som nyss sagts om skärpta försörjningskrav vill vi implementera det krav som rekommenderas i EU:s familjeåterföreningsdirektiv, alltså att den ansökande familjemedlemmen ska ordna med en privat heltäckande sjukförsäkring för hela den ansökta tillståndstiden i Sverige. Att utläningen ordnat en sådan försäkring innebär att han eller hon inte längre riskerar att ligga samhället till last vid sjukdom eller olycka utan alltid kan betala fullt pris för sina sjukvårdsbehov. Det skulle också innebära en inkomstkälla för den hårt pressade svenska sjukvården och även motverka tendenser till välfärdsturism.

Kravet att ordna en sådan försäkring sänder också en tydlig signal om att utlänningen ännu inte betraktas som en fullvärdig del av det svenska samhället utan ännu måste arbeta för att nå det målet. Detta ligger i linje med principen om individens eget ansvar och därtill principen om det svenska medborgarskapets helgd. Det bör i detta sammanhang noteras att Sverigedemokraterna i andra motioner föreslår att utlänningar inte ska ha rätt till bosättningsbaserad välfärd, inklusive avgiftsfri tand- och sjukvård, i Sverige, med mindre de kvalificerat sig därtill genom egen försörjning.

Krav på hederlig vandel

Det är en självklar rätt för suveräna stater att förhindra invandringen av personer som utgör ett hot mot samhället. Principen har kommit till uttryck i en rad konventioner, bland annat i flyktingkonventionen och Europakonventionen. Inom EU-rätten framgår det exempelvis av familjeåterföreningsdirektivet att en medlemsstat kan vägra en utlänning uppehållstillstånd med hänsyn till allmän ordning, säkerhet och hälsa. Denna möjlighet är sedan tidigare implementerad i den svenska utlänningslagen, men i otillräcklig omfattning.

Sverigedemokraterna föreslår därför att det införs ett uttryckligt vandelskrav vid anhöriginvandring, med innebörden att utlänningen inte ska ha dömts till fängelse. Även brott med ett lägre straffvärde bör kunna inräknas i detta, beroende på gärningarnas slag och närliggande omständigheter. Detta bör i vart fall omfatta brott mot person, däribland majoriteten av våldsbrott, sexualbrott och brott mot frid och frihet, och i synnerhet brott begångna inom familjen. Även deltagande i, eller samröre med, organiserad brottslighet eller terrororganisationer bör rimligtvis ingå. Utlänningar som ansöker om uppehållstillstånd som anhöriga bör i regel styrka att de inte dömts eller misstänkts för sådana brott. Denna typ av vandelskrav bör omfatta all anhöriginvandring, inklusive anhöriga till medborgare, arbetstagare eller studerande.

Sverigedemokraterna föreslår i en annan motion att möjligheten att utvisa en utlänning på grund av asocialitetsskäl ska återinföras i svensk utlänningsrätt. Om så sker bör asocialitet och liknande normlöst beteende kunna omfattas av vandelskravet vid anhöriginvandring.

Förbud bosättning i utanförskapsområden vid anhöriginvandring

Utöver alla de krav som ovan föreslagits bör frågan om bostadsort beröras. De senaste åren har alltför många stadsdelar i Sverige kommit att präglas av ett omfattande utanförskap, med svår segregation, hög arbetslöshet, låga skolresultat, få svenskkunniga, många bidragstagare och inte minst omfattande kriminalitet och asocialitet. En sådan ort kan uppenbarligen inte vara en bra plats att bosätta sig på om man som anhöriginvandrare vill komma in i det svenska samhället, lära sig språket och bli en del av Sverige.

I vårt grannland Danmark, som ofta är ett föregångsland i migrationsfrågor, begränsas redan i dag rätten till anhöriginvandring av just bostadsort. Av 9 § 6 stycket udländningeloven (LBK nr 1513 af 22/10/2020) framgår följande:

Opholdstilladelse [...] skal, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, betinges af, at [...] boligen på ansøgningstidspunktet ikke ligger i et boligområde, der er omfattet af den gældende bekendtgørelse om boligkravslisten for ægtefællesammenføring.

Av den kungörelsen, framgår att den omfattar bostadsområden med minst tusen invånare där minst två av fyra kriterier för utanförskap är uppfyllda. Kriterierna rör

andelen med anknytning till arbetsmarknaden, andelen dömda för grova brott, andelen lågutbildade och andelen med mycket låg inkomst.

Naturligtvis kan danska förhållanden inte rakt av översättas till de svenska, i synnerhet som Danmark sedan långt tidigare infört en långsiktigt hållbar migrationspolitik och därmed inte har de svåra problem som kännetecknar Sverige. Sverigedemokraterna anser dock att ett införande av liknande bestämmelser, exempelvis avseende *särskilt utsatta områden*, skulle innebära ett steg i rätt riktning mot att omöjliggöra den fortsatta tillväxten av utanförskapsområden. Frågan bör därför skyndsamt utredas och snarast införas.

Skydd mot missbruk, fusk och våld

Stoppa missbruk av anhöriginvandring

I de senaste årens stora migrationsflöden till Sverige har nära hälften av alla uppehållstillstånd beviljats för olika typer av anhöriginvandring. Detta aktualiserar frågan om så kallade kedjetillstånd. Detta rör sig om fall då en utlänning beviljats uppehållstillstånd i Sverige på grund av anknytning till en partner och efter en tid avslutar relationen och agerar anknytningsperson åt en annan utlänning. När denne väl kommer till Sverige, kan processen upprepas och den hitflyttade i sin tur agera anknytningsperson åt ytterligare en utlänning.

Sverigedemokraterna anser att detta skadar förtroendet för svensk migrationslagstiftning och gör det lätt för skrupelfria personer att utnyttja såväl system som människor. Det finns också en integrationspolitisk aspekt i att utlänningar som själva inte kommit in i samhället ordentligt hämtar hit anhöriga från hemlandet istället för att bli en del av Sverige.

Problemet har i viss mån åtgärdats genom förändringarna i utlänningsrätten i juli 2020, då möjligheten att erhålla permanent uppehållstillstånd som första tillstånd begränsades och överhuvudtaget förenades med vissa villkor. Likväl kvarstår möjligheten till kedjetillstånd på ett oacceptabelt sätt. En utlänning som ursprungligen fått uppehållstillstånd i Sverige som anhörig bör därför aldrig kunna utgöra anknytningsperson åt en annan anhöriginvandrare. Först då utlänningen upptagits till svensk medborgare bör denna möjlighet finnas.

Skärp bestämmelserna om brusten anknytning

Om en utlänning som kommit till Sverige för att vara med en anhörig inte längre är i en relation med den tidigare anhörige, och förhållandet upphört, finns i svensk rätt vissa möjligheter att ändå stanna i Sverige. Regeln tillkom ursprungligen för att undvika beslut som framstod som stötande, exempelvis när det gällde våld i nära relationer. Bestämmelsen har dock utvidgats över tiden och beviljas i dag regelmässigt av helt andra skäl.

Sverigedemokraterna anser att regelverket måste skärpas. I andra situationer än våld i nära relationer bör det krävas att utlänningen varit bosatt i Sverige med uppehållstillstånd på grund av anknytning, och uppfyllt kraven, i minst fem år. Dessutom ska utlänningen ha fört en hederlig vandel. Med tanke på den ringa bosättningstiden som avkrävs, enligt ovan, bör kraven vara högt ställda. För det tredje ska utlänningen ha kommit i varaktig egen försörjning med normal levnadsstandard. Slutligen bör

utlänningen även i övrigt ha en särskild anknytning till Sverige. Här bör särskilt beaktas utlänningens svenskkunskaper och exempelvis engagemang i föreningsliv.

Förbättra skyddet för utsatta personer

Sverigedemokraterna ser med oro på rapporter om utlänningar som kommit till Sverige på grund av anknytning men som sedan utsatts för våld eller hot av anknytningspersonen. I vissa fall känner dessa utlänningar sig nödgade att stanna kvar i relationen, av rädsla för att skickas tillbaka till hemlandet om de försöker ta sig ur situationen och lämna anknytningspersonen. Sverigedemokraterna vill därför särskilt utreda regelverket rörande våld i anknytningsärenden för att säkerställa att ingen riskerar att hamna i vad som närmast blir en gisslansituation. Den främsta åtgärden torde vara det tidigare föreslagna vandelskravet vid anhöriginvandring, men även utöver detta bör skyddet för utsatta personer utredas.

Särskilt skydd för barn i anknytningsärenden

Barn är en särskilt utsatt grupp när det gäller anhöriginvandring. Som minderårig är man särskilt känslig för påtryckningar och destruktiv påverkan från andra, särskilt inom familjen. För att garantera att barnets bästa alltid står i centrum anser Sverigedemokraterna att en särskild prövning alltid bör göras när ett barn är anknytningsperson i ett anknytningsärende. Prövningen ska ta fasta på om en utlänning som vill återförenas med barnet kan inverka menligt på barnets utveckling.

Begränsning av rätten till anhöriginvandring för unga

Ingen person i Sverige ska tvingas ingå ett äktenskap man själv inte valt. Att själv bestämma vem man ska gifta sig med är en grundläggande rättighet i Sverige. Trots det har vi på senare år kunnat se en utveckling där allt fler unga känner att de inte kan välja partner fritt. En undersökning från 2009 visade på att det kunde vara över 70 000 unga i Sverige som upplevde begränsningar vad gäller val av partner, begränsningar som oftast kom från den närmaste familjens förväntningar eller krav.

EU-rätten öppnar redan genom familjeåterföreningsdirektivet för en möjlighet att bekämpa denna typ av missbruk. För att garantera en bättre integration och förhindra tvångsäktenskap, kan medlemsstater kräva att både anknytningspersonen i Sverige och dennes make/maka ska ha uppnått en viss lägsta ålder, dock högst 21, innan uppehållstillstånd på grund av anknytning kan beviljas. Sverigedemokraterna har föreslagit en sådan ordning under många år, men först efter krisen 2015 tog regeringen chansen att införa denna regel även i Sverige, genom den tillfälliga lagen.

I sitt slutbetänkande i september 2020 föreslog Migrationskommittén att denna regel skulle permanentas, genom att Migrationsverket skulle få möjlighet att vägra uppehållstillstånd om makarna var under 21 år. Sverigedemokraterna välkomnade detta och kan därför bara beklaga att regeringen valde att gå emot Migrationskommittén, och att Sverige därmed inte längre har någon 21-årsregel, precis som före år 2016.

Sverigedemokraterna anser att avskaffandet av 21-årsregeln var både ett misstag och ett svek mot de tusentals unga som riskerar att giftas bort och utsättas för hedersvåld. Vi anser att 21-årsregeln snarast måste återinföras. Upphållstillstånd ska vägras om någon av parterna är under 21 år. Regeln bör också omfatta all anhöriginvandring, inklusive anhöriga till medborgare, arbetskraftsinvandrare och studerande.

Regeringen bör därtill arbeta inom EU för att rådande direktiv förändras, så att fler medlemsstater kan följa Norges och Danmarks exempel och höja gränsen till exempelvis 24 år.

Utökade DNA-tester för att styrka släktskap

Många länder i världen saknar fortfarande fungerande folkbokföringssystem. I andra länder har systemen regelbundet utsatts för stora störningar. Följden är att det ofta går att lura Migrationsverket att ett släktskap föreligger mellan en anknytningsperson i Sverige och en utlänning. Bristen på adekvata dokument innebär även en ökad risk för människohandel, där barn kan komma att bli särskilt utsatta.

Sverigedemokraterna vill därför utöka den existerande rätten till DNA-test för att styrka släktskap så att det blir ett krav i de fall där det inte framstår som uppenbart obehövligt.

Oanmälda hembesök i fråga om anhöriginvandring

För att skapa bättre förutsättningar att förhindra skenäktenskap, tvångsäktenskap och våld i relationer menar vi att det bör vara möjligt för Migrationsverket att vid behov genomföra oanmälda hembesök. Detta står väl i proportion till det eventuella intrånget i privatlivet, samtidigt som det är i enlighet med rekommendationen i EU:s familjeåterföreningsdirektiv.

Återförening i hemland eller tredje land

Sverigedemokraterna är ett familjeparti och vi anser att barn i så stor utsträckning som möjligt ska leva tillsammans med sina föräldrar. Dessvärre saknas det i dag ett barnperspektiv i invandringspolitiken, vilket resulterat i att föräldrar, via smugglare, skickar sina barn ensamma på riskfyllda resor över kontinenter. Detta för att de ska nå Sverige och därefter kunna agera anknytningsperson åt övriga familjen. För många är skilsmässan från familj och kultur samt själva resan ett större trauma än något annat de har varit med om.

Ett barn ska inte bära ansvaret för komplicerade återföreningar eller för den framtida ekonomiska situationen för en familj i ett annat land. Med barnperspektivet i beaktande är det därför viktigt att aktivt motverka splittring och familjeseparationer genom tydliga regelverk för uppehållstillstånd och återförening, som överensstämmer med Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna och annan internationell rätt.

Sverigedemokraterna vill därför att Migrationsverket i större utsträckning utreder huruvida det verkligen är barnets bästa att återförenas i Sverige. Familjeåterförening där minderåriga är inblandade bör i stället generellt ske i hemlandet eller i tredje land, där familj finns, för att minska incitamenten för familjer att skicka sina barn på riskfyllda resor.

Övriga frågor

Förenklade regler för återvandrande svenska medborgares familjer

Svenska medborgare som varit bosatta i utlandet och bildat familj träffar ofta på svårigheter när de försöker återvända till Sverige. De har som svenska medborgare, tillsammans med sina eventuella barn, alltid en ovillkorlig rätt att komma hem. Den

andra parten i förhållandet betraktas dock i svensk rätt som vilken utlänning som helst. Detta betyder att den anhörige måste ansöka om, och beviljas, tillståndet före inresa i Sverige.

I praktiken kan det innebära att familjen måste splittras för att överhuvudtaget kunna påbörja processen att leva tillsammans i Sverige, ibland i flera månader. Medan den svenska medborgaren med sina barn, som också är svenska medborgare, reser in i Sverige för att påbörja sitt liv här, tvingas den andra föräldern stanna kvar i utlandet för att vänta på beslut om uppehållstillstånd.

Som ett familjevänligt parti ser Sverigedemokraterna detta som orimligt och vill snarast lösa frågan på ett sätt som värnar både samhället och de individer som drabbas.

Regeln om ansökan utifrån är en hörnsten i den reglerade invandringen sedan större delen av ett århundrade, och behöver fortsatt gälla. Den slår dock särskilt hårt mot utlandssvenskarna och behöver anpassas i detta fall. Sverigedemokraterna anser därför att regeringen skyndsamt måste utreda möjligheten till undantagsbestämmelser för anhörigärenden om väletablerade relationer med utlandssvenskar. Ärendetypen bör också prioriteras av Migrationsverket i själva handläggningen, så att återvändande utlandssvenskar inte ska tvingas sväva i ovisshet om sin framtid längre än nödvändigt.

Jonas Andersson i Skellefteå (SD)

Jennie Åfeldt (SD)

Linda Lindberg (SD)

Julia Kronlid (SD)